

LAUAXETA

Euskalerriko lora ederra,
Laukiniz'en jaio ziñan,
egun aretan izar aundia
zeru goian agertu zan;
zure irudi arrigarria
eguzkia egon goian,
guraso, etxe ta inguruak
zurekin bat poztu ziran.

Euskal mendiak bikaiñak dira
jakituriaz josirik,
indarra dauka lurra mamiñez
bizi-gaiez indarturik;
arkaitz zuriak aidean tingo
lur barruan erroturik,
ez da trumoirik, ez oiñeztarri
Laukiniz erraustekorik.

Arkaitz artean asetu zendun
zure barruko gogoan,
zelai orleian xurgatu zendun
eder-miñaren gozoa;
jaioterriaz maite-mindurik,

betetu arnas osoa,
Euskalerrria izango jatsun
zure amest gogokoa.

Ainbeste eder zuregandurik
zu biur ziñan lorea,
erri guztia usaindu zendun
zabalduz itz olerkia;
gure izkuntza goitu zenduan
irudi barriz josia,
ordu-ezkero euskerak dauka
Lauaxetaren argia.

Mungi ederrak ezagutu dau
zure lanaren bizia,
sasoiz artu dau zor aundi ori
ordainduteko bidea;
etxe onduan ipini dautsu
burdiñezko irudia,
zure izena geratu dedin
maitatzen Euskalerrria.

PAULIN

GUDAKO ZEREGINETAN
(EZKERRETIK IRUGARRENA LAUAXETA)